

CURIERUL MISSIONAR

CĂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTEȘC CELE BUNE.

Antul XI.

CELOR CE BINEVESTEȘC PACE.

No. 5.

Săptămâna de Abnegație.

Dela 30 Maiu — 6 Iunie, 1931.

PROGRAM

Sâmbătă 30 Maiu, 1931.

1. Cântare de deschidere: Imnuri Creștine No. 46; fără note 55; germană 479; maghiară 184.
2. Rugăciune.
3. Cântare specială.
4. Lectură: „Spiritul de sacrificiu“.
5. Rugăciuni speciale pentru primirea spiritului de sacrificiu și pentru lucrarea mondială misionară a lui Dumnezeu.
6. Apel către membri să ia parte la Săptămâna de Abnegație și să aducă darul lor de abnegație în Sabatul viitor.
7. Cântare de închidere: Imnuri Creștine No. 64; fără note 65; germană 480; maghiară 255.
8. Rugăciune.

Sâmbătă 6 Iunie, 1931.

1. Cântare de deschidere: Imnuri Creștine No. 116; fără note 112; germană 250; maghiară 121.
2. Rugăciune.
3. Cântare specială.
4. Lectură: „Săptămâna de Abnegație“.
5. Strângerea darurilor. (În acest timp să se infoneze o cântare.)
6. Rugăciune de consacrare și mulțumire.
7. Cântare de închidere: Imnuri Creștine No. 32; fără note 36; germană 185; maghiară 88.
8. Rugăciune.

Notă pentru conducătorii Comunităților.

În conformitate cu hotăririle, cari s'au luat de către Diviziunea europeană de Sud cât și de către Comitetul Uniunii noastre s'a ales săptămâna dela 30 Maiu până la 6 Iunie 1931 ca Săptămână de Abnegație și s'a hotărît cu unanimitate, ca în Sabatul dela 6 Iunie să se aducă un dar de abnegație. Acest plan de abnegație există de acum câțiva ani și s'a dovedit a fi de mare folos atât pentru câmpurile interne, cât și pentru cele externe. Noi suntem convinși, că Domnul a binecuvântat în măsură bogată pe fiecare, care a dovedit adevăratul spirit de sacrificiu.

Darurile de abnegație, cari au fost strânse în anul 1930, au fost cele mai bogate ce au intrat până acum în Diviziunea noastră. De aceea apelăm, plini de încredere, la jubiții noștri frați și conlucrători, rugându-i să facă din această săptămână o săpt-

mână și mai mare cât privește suma darurilor. Nu facem acest apel, ca și cum am avea dorința să batem recordul, după cum se obișnuiește astăzi în lume, ci pentru că ne-am apropiat cu un an de vespnicie. Nevoile pe cari le avem sunt mai serioase și mai urgente decât oricând. Spiritul nostru de sacrificiu corespunde adevăratei noastre iubiri față de Dumnezeu și față de sufletele cari se găsesc în întunec și superstiție. Cu cât mai clară va fi idea ce o avem despre apropiata revenire a Domnului și Mântuitorului nostru și cu cât vom iubi mai mult pe oamenii ce ne înconjoară, cu atât mai dispuși vom fi pentru a aduce această jertfă, care va avea ca urmare binecuvântarea lui Dumnezeu și câștigarea sufletelor prețioase, cât și biruința și încheierea lucrării lui Dumnezeu pe acest pământ.

Înțelegem că în timp ce unii pot da venitul lor de pe o săptămână, alții sunt în stare să dea numai

jumătate din salariul lor săptămânal, alții poate numai venitul pe o zi sau și mai puțin, însă Domnul va binecuvânta orice dar, care li va fi adus de către dăătorul voios. El cunoaște situația fiecăruia dintre noi și El va mișcă inimile, dictându-ne suma care să o aducem ca dar.

Pentru Săptămâna de Abnegație din acest an propunem programul de mai sus, care să fie exe-

cutat în cele două Sabate respective. Dacă însă cineva n'ar putea să dea în ziua de 6 Iunie, suma pe care și-a propus-o, atunci poate să predea restul Cassierului Comunității și ceva mai târziu, căci acesta este rugat să primească în tot cursul luni Iunie darurile ce vor fi încă aduse pentru Săptămâna de Abnegație.

Departamentul Misiunii Interne.

SPIRITUL DE SACRIFICIU.

Ioan 3, 16: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu...”

Ioan 15, 13: „Nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta ca cineva să-și pună sufletul pentru prietenii săi“. Cetește și Ebr. 10, 12.

Ps. 110, 3: „Poporul Tău va aduce daruri de bună voie...“ Cetește și 2 Cor. 9, 6, 7.

Ps. 50, 5: Venind Domnul Hristos, credincioșii Lui, cari au încheiat legământ cu El prin jertfă, vor fi luați în ceruri. Ei au avut spiritul de sacrificiu.

Mărturie: „Cei ce intră acum în lucrare cunosc oarecum foarte puțin despre abnegația de sine și spiritul de sacrificiu al acestora, asupra cărora Domnul a pus povara lucrării Sale la începutul ei. Experiența trecutului ar trebui să fie împropătată în mintea lor din nou, căci ei trebuie să ducă lucrarea înainte cu acelaș spirit de sacrificiu, care a caracterizat pe adevărații lucrători la început“. *E. G. White, „Review and Herald“.*

„Cei ce sunt gata a aduce orice sacrificiu pentru a câștiga vieța veșnică, o vor avea, căci pentru ea face să suferim, să răstignim eul nostru și să sacrificăm orice idol“. *„Mărturie“, Vol. I, p. 126.*

„Dacă nu sunteți gata să aduceți sacrificii în folosul lucrării, care trebuie făcută acum, atunci nu va fi loc pentru voi în Impărăția lui Dumnezeu“. *Idem, Vol. 9, pag. 103.*

„Nimeni nu va intră în cer fără a aduce vreun sacrificiu“. *Idem, Vol. 1, pag. 126.*

SPIRITUL DE SACRIFICIU AL PIONERILOR DENOMINAȚIUNII NOASTRE FAȚA DE SOLIA ADVENTA.

Fr. Bates s'a hotărât să scrie o carte sau un tractat despre Sabat pentru publicare, cutoatecă n'avea bani. În timp ce se rugă în această privință a simțit tot mai mult, că planul acesta este după voia lui Dumnezeu. S'a așezat deci la biroul său, având înaintea sa Sfânta Scriptură și o concordanță, gata pentru a scrie. De abia scrisese câteva rânduri, și iață

că soția sa intră în cameră și-i zise: „Iosif, n'am destulă făină pentru a face pâine“. „Câtă făină îți mai trebuie?“ o întrebă soțul ei. „Vreau două kilograme“, i-a răspuns. „Bine“, a zis el. După ce a plecat soția sa, fr. Bates s'a sculat și a mers până la cea mai apropiată băcănie, unde a cumpărat două kilograme de făină. Apoi s'a reîntors acasă, a pus făina pe o masă și a continuat să scrie. Scurt timp după aceea a intrat soția sa, și văzând făina pe masă, a întreat mirată: „De unde a venit această făină?“ „De ce“, a întreat soțul ei, „nu este de ajuns? Ai spus doar, că ți-ar trebui încă două kilograme“. „Da“, zise ea, „însă de unde a venit aici?“ „Eu am cumpărat-o“, i-a răspuns soțul. „Poate n'am cumpărat o cantitate destul de mare?“ „Făina îmi ajunge, însă cecece mă surprinde este că tu, căpitanul Bates, care ai condus vapoare dela New Bedford în toate părțile lumii, ai mers în persoană și ai cumpărat două kilograme de făină“. „Sigur, căci atâta îți lipsia pentru pâine“, i-a zis el. „Este adevărat“, zise ea, „însă tocmai tu ai cumpărat două kg. de făină?“ „Da iubita mea soție“, zise el, „și pentru această făină am dat ultimul ban pe care-l mai aveam“. Soția sa la auzul acestor cuvinte începu să plângă, căci ea încă nu știuse, că bărbatul ei cheltuisese întreaga sa avere pentru răspândirea soliei advente. Plângând amar a exclamat: „Ce vom începe acuma?“ Soțul ei s'a sculat, și cu demnitatea unui căpitan, care-și conduce vaporul, a zis: „Vreau să scriu o carte; vreau s'o public aducând în felul acesta adevărul Sabatului înainte lumii întregi“. Plângând, soția sa zise: „Bine, însă din ce vom trăi?“ „Domnul va deschide drumul înaintea noastră“, i-a răspuns zâmbitor soțul ei. „Da, Domnul va deschide drumul înaintea noastră, așa zici totdeauna“, i-a zis soția; și începând să plângă din nou, a părăsit camera.

Cei ce primiseră solia îngerului al treilea n'aveau bunuri pământești și prin urmare nu puteau contribui mult pentru răspândirea soliei. Fr. și sora White, cât și fr. Bates, au recunoscut însemnătatea unei lucrări personale între credincioșii răspândiți cât și nece-

sitatea pregătirii unei literaturi potrivite pentru a ajuta și altora să cunoască adevărul. Acești pioneri au fost însuflețiți de spiritul jertfirii de sine față de solie. Deseori n'aveau mijloace pentru ca să meargă cu vreo trăsură și atunci călătoriau pe jos. Câteodată se întâmplă că unii dintre credincioși erau influențați de către Dumnezeu să trimeată acestor lucrători bani. Ei întrebuițau acești bani pentru a acoperi cheltuelile călătoriilor. Despre situația lor din iarna 1847—48 sora White scrie că a fost foarte critică și ei au trecut prin timpuri grele. Ei au locuit într'o cameră cu mobilă împrumutată. Fr. White a lucrat la calea ferată transportând pietre. Apoi a trebuit să părăsească această lucrare și a început să meargă la pădure pentru a tăia lemne, și aici a lucrat de dimineața până seara primind în schimb vreo 80 lei pe zi. Deseori erau invitați de frați să-i viziteze, însă din cauza lipsei de mijloace nu puteau.

În zilele de 20 și 21 Aprilie 1848 s'a ținut prima Conferință a păzitorilor de Sabat la Rocky Hill, în statul Conecticut; la această Conferință au participat vreo 30 de persoane. Atât fr. și sora White erau invitați. Fr. White primise din partea patronului său la încheierea socotelilor încă 10 dolari. Cu 5 dolari sora White a cumpărat hainele necesare și a reparat pardesiul soțului ei și l-a cârpit așa de bine încât cu greu se putea spune, după cum a mărturisit însăș sora White, care a fost într'adevăr stofa pardesiului. Restul banilor l-au întrebuințat pentru călătorie. Când au sosit la destinație au avut 80 lei în buzunar. Ei n'au îndrăsnit să ia o trăsură ci și-au lăsat bagajele, cari reprezentau aproape toată averea lor într'un loc, și au mers apoi în oraș, pentru ca să găsească pe frații lor de credință. Au dat de fr. Chamberlain, care i-a primit în casa sa.

În luna August 1848 a fost ținută o altă Conferință la New York, căci prin răspândirea tractatului fr. Bates au primit Sabatul Adventiști și din alte state. Adunările au fost ținute la fr. Arnold. Vreo 35 de persoane au luat parte, însă aproape nici două dintre ele nu aveau aceleaș păreri. Și fr. și sora White erau invitați, și au venit. Pentru a acoperi spesele de călătorie fr. White câștigase la facerea fânului 40 de dolari. Ei călătoriau sub condițiuni foarte sărăcioase și deseori se odihneau foarte rău.

„SĂPTĂMÂNA DE ABNEGAȚIE“

Săptămâna de Abnegație mișcă inimile într'o măsură deosebită. Ea face ca toți să se gândească, cum ar putea să contribuie la propășirea lucrării lui Dumnezeu pe acest pământ, deșteptând o aleasă bucurie în inima acelora, cari aduc adevărate sacrificii. Într'o oarecare măsură ea ne aduce mai aproape de Acela care a făcut marele sacrificiu în favoarea noastră. Prin acest sacrificiu ne-a fost asigurat darul vieții veșnice. Fiind însuflețiți de acelaș spirit de sacrificiu, aducem și noi jertfe, pentru ca solia vieții veșnice să fie trimisă în toate țările.

Atât din diferitele continente, cât și din insulele mărilor ne sosesc rapoarte, prin cari aflăm, că în toate părțile poporul lui Dumnezeu se unește pentru a aduce sacrificii. Departe în Oceanul indian, pe o mică insulă, o soră eră obișnuită să-și ia un ajutor în lucrarea sa, plătindu-l. Însă în cursul acestei săptămâni dânsa a lucrat singură, punând astfel la o parte leafa ce ar fi dat-o ajutorului. O altă soră, pe aceeaș insulă, s'a angajat pentru această săptămână ca servitoare, câștigând astfel bani, pe cari i-a adus ca dar de sacrificiu.

Niciodată nevoia n'a fost așa de mare. Mă gândesc la miile de Indieni din Mexic, America Centrală și de Sud, cari, în grupe de câte o sută sau chiar și de o mie, așteaptă ca să venim la ei. Niciodată n'am auzit despre asemenea lucruri în cursul anilor trecuți.

Gândiți-vă la istorisirea care ne-a venit din Zambezi, din inima Africei! Robert Silume povestește în felul său simplu, cum într'o dimineață lucrătorii uneia dintre stațiunile noastre misionare de lângă râul Zambezi au zia mai multe voci cari strigau de peste râu. Acești oameni doriau să fie trecuți peste râu. Barca misionară a trecut aproape 250 de persoane. Toți erau cuprinși de o mare emoțiune. Ei au ziseră numai unele lucruri despre solie și au fost convinși de către Dumnezeu, că trebuie să caute drumul cel adevărat. Astfel fr. Iscu le-a predicat. Astăzi 120 dintre ei se găsesc în clasa candidaților pentru botez.

Am văzut ploaia târzie căzând în măsură bogată ici și colo și oriunde a căzut, tot cerul privește cu siguranță spre noi, așteptând să intrăm în aceste câmpuri și să strângem roadele, cari încep să răsară. Rugați-vă pentru aceste câmpuri. Vorbiți despre aceste câmpuri în orice Comunitate și în orice cămin. Niciunul nu poate să zică altuia, cât ar trebui să jertfească, ci Domnul Hristos care S'a jert-

Congresul Tineretului se apropie!
30 Iunie—6 Iulie.

RAPORT DESPRE LUCRAREA MI

Dela 1 Ianuarie până la

Numărul Conferințelor 6; Comunităților 384 și Grupelor 47,

CONFERINȚA		Num. membr.	Proc. membr. cari rap.	Câți membr. raportează?	Câți rap. ore biblice sau alte ad.?	Câți rap. luc. mis. medic.?	Câți rap. răsp. lit.	Suflete câștigate	Vizite misionare	Ore biblice sau alte adunări	Aduși la ș. d. S. sau alte ad.	
Muntenia-Vest	1929	Maj.	2367	69 0/0	1734	840	1040	831	725	62388	45347	6922
	1930	Tin.	2480	70 0/0	1744	990	1382	845	377	79936	63747	18560
Muntenia-Est	1929	Maj.	1268	45 0/0	632	331	448	298	219	21972	15038	7390
	1930	Tin.	1488	46 0/0	696	507	463	353	392	19159	23750	7199
Moldova de Nord	1929	Maj.	1136	67 0/0	769	558	416	288	77	27655	31792	7392
	1930	Tin.	1559	55 0/0	863	552	483	422	177	25890	30155	8107
Moldova de Sud	1929	Maj.	914	66 0/0	599	370	408	258	104	19577	25098	3463
	1930	Tin.	1051	66 0/0	694	561	588	312	34	22890	28491	3831
Transilvania	1929	Maj.	2477	60 0/0	1500	855	588	239	120	29694	50966	4335
	1930	Tin.	2726	59 0/0	1615	1297	1021	1257	151	27820	51063	10513
Banat—Crișana	1929	Maj.	1055	51 0/0	538	254	118	91	73	5804	15899	5625
	1930	Tin.	1077	24 0/0	263	268	116	84	54	5354	22389	3014
Uniunea	1929	Maj.	9217	59 0/0	5772	3208	3018	2005	1318	167090	184140	35127
	1930	Tin.	10381	56 0/0	5875	4175	4053	3273	1185	181049	219595	51224

fit pentru noi, ne va ajuta, să știm și în acest an, cât trebuie să dăm.

PENTRU LUCRAREA MISIONARA NU TREBUIE SA DEA:

1. Acela care nu este convins, că lumea este pierdută și că are nevoie de un Mântuitor.

2. Acela care crede, că Domnul Hristos ar fi făcut o greșală, când a însărcinat pe ucenicii Săi să meargă în toată lumea și să predice Evanghelia la toată făptură.

3. Acela care este de părere, că Evanghelia n'ar fi puterea lui Dumnezeu și nici n'ar fi în stare să mântuească pe păgâni.

4. Acela care dorește, ca nici un misionar să nu fi venit la strămoșii noștri, ci noi să fi rămas mai bine păgâni.

5. Acela care crede, că fiecare să ducă grija sa și care exclamă împreună cu Cain, ucigașul fratelui său: „Sunt eu păzitorul fratelui meu?”

6. Acela care și inchipue, că n'ar fi dator să dea socoteală de întrebuințarea banilor săi în fața lui Dumnezeu.

7. Acela care nu dorește să aibă parte de triumful final, când cei mântuiți prin puterea Evangheliei vor moșteni bucuria cerului.

8. Acela care este gata, să primească sentința Domnului în ziua judecării: „Adevărat vă spun că, oridecâteori n'ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut”.

Cine face parte dintr'una din aceste opt clase, acela nu trebuie să dea nici un dar pentru lucrarea misionară. Întrebarea este numai, dacă vrei să faci parte din această societate. Eu nu vreau să fiu socotit niciodată în rândurile lor.

P. H. Hermann.

Veniți cât mai mulți la
Congresul Tineretului.

ONARĂ IN UNIUNEA ROMÂNĂ.

Decembrie 1930.

Numărul total al membrilor din Uniunea română 10.381.

CONFERINȚA		Ore de servicii creștine.	Numărul tratament.	Buchete de flori împ.	Reviste distribuite.	Tractate răsp.	Câte abonam.	Cărți răup.	Scrisori mis. trimise.	Răspunsuri primite.	
Muntenia-Vest	1929	Maj.	38979	9223	1543	21197	7381	831	2544	1715	879
	1930	Tin.	53474	7649	3012	18750	3600	316	2748	1319	1023
Muntenia-Est	1929	Maj.	15202	1908	744	4316	2405	209	590	586	523
	1930	Tin.	17649	3207	643	7612	1680	568	940	778	448
Moldova de Nord	1929	Maj.	31889	3117	9	4786	2152	176	889	863	527
	1930	Tin.	27273	4143	82	5578	1685	776	573	880	530
Moldova de Sud	1929	Maj.	25860	2312	172	3985	1977	230	620	904	613
	1930	Tin.	46046	3795	343	3949	852	369	672	578	366
Transilvania	1929	Maj.	6605	2023	593	16131	4555	423	1187	962	859
	1930	Tin.	7907	6416	1161	12263	3308	187	1655	1383	1238
Banat—Crișana	1929	Maj.	2666	965	215	2981	1233	155	330	527	221
	1930	Tin.	4165	1257	155	3269	442	152	113	370	219
Uniunea	1929	Maj.	121201	19548	3276	53396	19703	2024	6160	5557	3622
	1930	Tin.	156514	26467	5396	51421	11567	2368	6701	5308	3824

Chestiunea desbaterilor.

Desbaterea publică cu lucrătorii altor denominațiuni eră într'un timp ceva obișnuit la noi, dar de multă vreme nu s'a mai întâmplat aceasta și fără îndoială aceasta se datorește faptului că denominațiunea aceasta a fost recunoscută ca un factor în evanghelizarea lumii.

Acum 30 de ani când am intrat în lucrare în partea de sud-vest a Statelor Unite, starea socială și religioasă din acea parte eră într'o fierbere, datorită noiei sale orânduirii. Fiecare lucrător religios părea să fie o lege pentru sine și provocările și desbaterile erau ceva obișnuit. Abia eră posibil să ții o adunare religioasă fără să fii obligat să întâlnești sau să refuzi o provocare. În timpul celor zece ani dela 1901—1911 m'am aflat angajat în 28 de lupte de cuvinte. În acest timp noi căutam să îmmuiem asprimea cuvântului „desbatere“ numind-o „discuțiune publică“.

Până la Ianuarie 1908 am fost angajat exclusiv în lucrarea de evanghelizare, ținând adunări în multe părți din Oklahoma, cunoscut pe atunci ca teritoriu indian. De multe ori am fost provocat la desbatere, dar după ce prima dată am primit o provocare am căutat să ocolesc oricare altă primire, și am avut succes în aceasta, așa că atunci când mă refer la contactul meu cu 28 de desbateri trebuie să se înțeleagă, că toate afară de una au provenit din provocările făcute fraților mei. După prima desbatere am studiat cu atențiune instrucțiunile pe cari Spiritul Profeției le dă cu privire la desbateri, și aceasta m'a condus să refuz de a primi alte provocări.

Dacă lucrătorul care gândește să intre într'o desbatere, ar ceti serios citatele date din Mărturii, va cunoaște cum să ocolească desbaterile, și avantajile vor fi câștigate făcând așa. Se cere o mare cantitate de tact crești-

nesc și curaj, sprijinit de rugăciune serioasă, ca să știi exact cum să lucrezi în împrejurări cari de obicei deschid provocare la desbatere. Aceste sfaturi divine inspirate constituie cel mai bun izvor care poate fi găsit pentru informațiuni și ajutor.

DECE SUNTEM PROVOCAȚI LA DESBATERE.

Există provocări cari vin dela oameni cari în mod onest cred că ei au dreptate și adversarii lor sunt în rătăcire, și cari consideră că discuția publică a motivelor credinței lor și expunerea presupusei rătăcirii, ar fi un serviciu adus lui Dumnezeu. Dar asemenea cazuri sunt relativ rari. Celé mai multe debateri sunt nutrite de oameni cari au plăcerea ca prin acest metod să-și asigure oarecare notoritate sau influență sau cred că este datoria lor ca în acest fel să satisfacă cerințele laicilor cari lucrează sub impresia că fiecare creștin care nu vede prin ochelarii lor trebuie să fie mai mult sau mai puțin convins de rătăcirea lui. Apoi sunt debateri cari se ivesc ca rezultat al atitudinii nenorocite și lăudăroase din partea unora din lucrătorii Adventiști de Ziua Șaptea. O experiență va servi să clarifice acest pasaj:

Acum douăzeci de ani am fost chemat să preîntâmpin pe un lucrător al Bisericii Discipolilor care provocase pe unii din frații noștri. La cercetare am aflat că provocarea a fost produsă prin câteva cuvinte nesocotite dintr'o predică, cari pe cât îmi pot reaminti sunau astfel: „Noi am predicat acest adevăr despre Sabat mai mult ca cincizeci de ani și nimeni nu a fost încă în stare să se ridice în fața noastră și să-l tăgăduască. Indată s'a ridicat din auditoriu un om care a zis: „Eu îl tăgăduesc. Și sunt în stare să stau în fața Dvs. și vă provoc să căutați pe cel mai bun om pe care îl aveți pentru o desbatere cu mine despre această chestiune a Sabatului“. După o astfel de declarație în public, ar părea că provocarea vine dela un lucrător al Bisericii Discipolilor.

Din fericire nu deseori fac lucrătorii noștri asemenea observații exagerate și nesocotite, dar este pe deplin sigur lucrul că *nouă din fiecare zece debateri pot fi evitate, dacă lucrătorii vor predică adevărul într'un mod atractiv, fiind sus pe Hristos ca izvorul și centrul întregii doctrine, decât a se deda la înțepături și răstălmăciri glumețe și la manifestarea unei atitudini provocatoare.*

CAND DESBATEREA DEVINE INEVITABILĂ.

În caz că este necesar să intri în desbatere,

ce atitudine trebuie să-și asume vorbitorul, ce aranjament să fie făcut pentru a conduce desbaterea, și care este forma potrivită în care să ne scriem afirmațiile? Probabil cel mai bun metod de conducere al unei debateri religioase este ca fiecare discutant să-și aleagă un reprezentant (de obicei unul din frații săi de o vârstă și experiență corespunzătoare) și reprezentanții oficiali să aleagă un președinte.

De obicei un avocat, un slujbaş oficial, un profesor sau un om experimentat în afaceri, unul care este cinstit și nepărtinitor; alegeți pe cel mai bun președinte pentru o desbatere. Datoria reprezentantului este să vadă că disputantul său respectiv reprezintă exact învățăturile denominațiunii la care el aparține, și să asiste pe președinte când decide în chestiunea ce se debate. Datoria președintelui este să mențină ordinea în adunare să dea timpul arătat disputanților și să rezolve chestiunile de ordine ridicate între disputanți.

În unele debateri, judecătorii sunt înclinați să decidă și să anunțe pe câștigător dar ca un lucru obișnuit nu este de dorit aceasta căci asemenea deciziuni însemnează foarte puțin pentru ascultători. Nepotrivirea unor asemenea deciziuni este ilustrată în cazul debaterii bine cunoscute despre evoluție care a avut loc în San Francisco în 1925 în care doi din lucrătorii noștri au luat o parte însemnată: Al. Baker și F. D. Nichol. Cu această ocazie cei trei domni judecători au declarat la prima desbatere că evoluția este neadevărată; și la a doua că evoluția să nu fie exclusă din școlile publice. Căzul întreg eră decis în favoarea noastră când s'a dat decizia la prima din cele două debateri, căci dacă evoluția nu este adevărată nu trebuie să fie învățată nicăeri. Dar amândouă deciziile au fost date la sfârșitul nopții a doua. Ziarele au văzut nepotrivirea acesteia și au răs de ea scriind cu litere mari pe prima pagină: „Trei juristi eminenti au hotărât că evoluția este FALSA dar trebuie să fie INVĂȚATA în școlile publice“. Din fericire publicul a fost în stare să vadă că partea noastră a câștigat complet întreaga desbatere.

Totuș noi trebuie să ținem minte că oricare ar fi obiectul oponentilor noștri în desbatere, noi ne străduim să predicăm adevărul, și hotărârea finală despre adevăr poate fi făcută numai în inima și conștiința individuală a ascultătorului, sub convingerea Spiritului Sfânt. Un vot cu privire la chestiunea cine este câștigătorul, fie prin judecătorii aleși, fie prin adunare nu este niciodată hotărâtor, și este adesea foarte încurcător.

IMPĂRȚIREA TIMPULUI ȘI LUNGIMEA DISCUȚIEI.

O metodă dreaptă a împărțirii timpului este de a ține ședințe de două ore fiecare, prima și a treia jumătate de oră să fie ocupată de afirmație și a două și a patra de negație. Experiența mă conduce să gândesc că în desbaterile la chestiunea Sabatului, natura omului și celelate, va fi bine să ținem trei sau patru sesiuni de câte două ore fiecare, pentru lărua în considerare a fiecărei afirmațiuni.

CE SA NU FACĂ CEI CE AU O DEBATERE.

Nu merge la dezbateri nepreparat. Cunoaște-ți subiectul. Să ai la îndemână o cât mai bună și amănunțită concordanță, două sau trei traduceri de Biblie și astfel de cărți ce pot fi folositoare. Caută să fii însoțit de un predicator mai bătrân care să-ți servească de sfătuitor.

Nu încercă să-ți desfășori iscusința. Înainte de a se sfârși dezbateri poate vei avea ocazia de a fi rușinat de faptul revelat că ai așa de puțină iscusință.

Nu glumi pe seama adversarului tău. Nu este creștinește să faci așa și este periculos pentru cauza ta. Glumele, ca și boomerangul, se pot reîntoarce la trimițător cu efect mortal. Dar e bine să răspunzi repede întrebărilor adversarului tău, dacă e posibil, deoarece cu greu mai pot fi încăodată trimise de el.

Nu te fâli cu știința. Mulți disputanți au pierdut pentru că pretinsa lor cunoștință de Greacă și Latină eră numai o închipuire și s'a spulberat în aer.

Nu întrebuiți prea multe argumente. Ține-te de câteva puncte bune și clare și desvoltă-le simplu și limpede.

Nu uită să-ți argumentezi punctele. Un punct exprimat dar lăsat nedovedit este numai vorbire din gură nefolositoare. Puncte mai puține și bine stabilite au adevărată valoare.

Nu-ți fie frică de a repeta argumentele. Oamenii poate nu vor începe să le aprecieze până nu le aude repetate de două sau trei ori.

Nu cătă să explici, pentru a învinge, orice spune adversarul tău. Mărginește-ți răspunsul la argumentele lui de valoare.

Nu ridiculiză pe adversar. Toată lumea urăște fanfaronada. Manifestă politeță creștină. Disputantul care nu-și pierde cumpătul niciodată și care todeauna se ridică zâmbind, câștigă simpatia auditorilor.

Nu încercă să te ții de alte chestiuni în timpul dezbaterii. La ea ai numai lucrul pe care-l poate face un om.

Să nu te încrezi în tine. Biruința e dela Dumnezeu. Dar aceasta nu înseamnă că studiul silitor și cu îngrijire nu e necesar. Lupta e a ta.

EFACTE ȘI REACȚII.

Efectul dezbaterilor publice pe temă religioasă de obicei nu este cel mai bun. Rezultatele în favoarea adevărului de cele mai multe ori sunt prea puțin însemnate și fără îndoială e uneori și o reacție contra adevărului. În timpul căldurii din luptă disputantul simte stimularea adusă la contradicere, dar aceasta de cele mai multe ori este urmată de o depresiune sigură spirituală și mintală. Deaceia înainte de a intra într-o dezbateri ar fi bine să recitești cu mare îngrijire instrucțiunile date de Spiritul Profetiei; și, dacă apoi nu mai este altă cale decât dezbateri, apoi după ce ți-ai asigurat cooperarea și suportul cel puternic al fraților tăi, și după ce ai petrecut mult timp în preparare și rugăciune, mergi, înainte și încredere în Dumnezeu.

Trd. P. Marin și G. Eugen.

E. L. Maxwell.

Șapte reguli scurte pentru a fi creștin

1. Nu uitați niciodată, a vă ruga zilnic, în parte, în cămăruța voastră; și când vă rugați aduceți-vă aminte, că Dumnezeu este de față și că aude rugăciunile voastre. Ebrei 11, 6

2. Nu neglijați cetirea zilnică și studiul Bibliei; când cetiți, aduceți-vă aminte că Dumnezeu vorbește cu voi, și că trebuie să credeți și să impliniți ceea ce vă poruncește. Numai acei cari s'au depărtat dela Domnul neglijează aceste două reguli. Ioan 5, 39.

3. Nu cereți dela Dumnezeu lucruri de cari nu simțiți nevoie. Spuneți în rugăciunile voastre tot adevărul și mărturisiți-vă faptele, oricât de rele și urite ar fi ele; cereți-I iertare în numele Domnului Isus Hristos, pentru că vă găsiți în primejdie, și rugați-L să vă facă după voia Lui. Ioan 4, 24.

4. Nu lăsați să treacă nici o zi fără ca să fi făcut ceva pentru Hristos. Gândiți-vă în fiecare seară ce a făcut Hristos pentru voi, și întrebați-vă la rândul vostru: „Ce să fac eu pentru Mântuitorul meu“? Matei 5, 13, 16.

5. Dacă nu sunteți lămurii asupra vreunui lucru oarecare, bun sau rău, cereți binecuvântarea lui Isus pentru acel lucru. Coloseni 3, 17. Dacă nu-l puteți face, e o dovadă că acel lucru nu e bun. Rom. 14, 23.

6. Să nu ziceți niciodată că puteți face un lucru pentru că-l fac și alți oameni. Ioan 21, 22. Mai întâiu întrebați-vă așa: „Ce-ar face Isus dacă ar fi în locul meu?“ și sărguiți-vă de a simți ca El. Ioan 10, 27.

7. Nu credeți și nu vă supuneți propriilor voastre simțiminte, dacă ele sunt contra Cuvântului lui Dumnezeu. Ziceți-vă astfel: „Ceea ce simt, corespunde oare cu adevărul? Dacă simțimintele voastre nu corespund cu Cuvântul lui Dumnezeu, atunci credeți ce vă zice Dumnezeu, adică să credeți că inima voastră e mincinoasă. Rom. 3, 4; 1 Ioan 5, 10, 11.

CONFERINȚA	Anul	Câte Școli	Câți membri	Câți Școlari	Repartiția pe clase după vârstă						Medii Prezent
					80—20 ani	30—15 ani	15—10 ani	10—7 ani	7—3 ani	3—1 ani	
Muntenia Vest	1929	71	2368	3359							241
	1930	82	2710	4734	2913	379	289	382	473	278	339
Muntenia Est	1929	50	1395	1602							113
	1930	61	1612	2569	1203	252	185	134	159	88	167
Moldova Nord	1929	49	1443	1926							123
	1930	53	1537	2757	1651	205	179	214	275	198	164
Moldova Sud	1929	28	914	1687							90
	1930	37	1035	1787	1041	177	117	117	150	86	108
Transilvania	1929	112	2482	2957							198
	1930	120	2768	4177	2785	460	211	300	218	138	322
Banat	1929	38	1055	1097							60
	1929	42	1090	1409	1081	69	33	49	70	41	88

Observațiuni și indemnuri:

Privind cei doi ani, putem lăuda pe Dumnezeu Care a lucrat pentru noi, realizând un progres, datorit și stăruințelor Dvs. de a urma planurile trimise de conducere. Vă mulțumesc ca unul care împart răspunderile cu Dvs. în fața Domnului, Care vrea să creștem spre desăvârșire în toate privințele. Numărul Școlilor organizate au crescut bine. Școlarii înscriși au ajuns și chiar au depășit țintele. Prezența în clase trebuie mereu cultivată, organizând Școala în familie pentru copiii de școală și pentru bolnavii și risipiții cari nu pot veni în Comunitate. Cereți plicurile speciale pentru lucrarea aceasta, care organizată dă rezultate minunate. Copiii alcătuiesc darul frumos cerezesc și un excelent material!

Problema materialului de studiu, luați-o în serios; controlați prin instructori ca fiecare să aibă Biblia și Lecțiunea corespunzătoare. Cărțile acestea sunt armele de luptă și pâinea dătătoare de viață. Analfabeții să buchisească în Carte. Copiii de școală pot ajuta bunicilor la studiu. Surori și frați bătrâni — cerând dela Domnul putere — au ajuns să cetească perfect. Organizați acest studiu și indemnăți la studiul zilnic după lecțiuni. Inscriși acest rezultat în fiecare Sabat în Carnetul Școlii: p/7 pentru cei cari au luat acest obicei bun. Prea puțini raportează studiul zilnic: *incepeți, nu amânați!* Regularitatea și punctualitatea ca și purtarea (Mărturii, p. 170) luați-le serios în

considerație. Cerurile lui Dumnezeu sunt perfect exacte și punctuale în mișcările lor. Fiți serioși și plini de demnitate și cultivați în copiii acest înalt respect în Casa lui Dumnezeu. Rupeți complet cu dezordinea din trecut. Rugați-vă și hotărâți-vă și păstrați cu strășnicie terenul câștigat în acest punct important: ordine desăvârșită, punctualitate perfectă. Darurile pentru încheierea lucrării între păgâni, au progresat. Vă mulțumesc pentru că ați urmărit țintele. Faceți noi eforturi ca în continuare să progresăm. Dumnezeu nu merge înapoi, toate lucrurile lui Dumnezeu merg tot înainte și mereu înainte! Criza a venit! *Ridicați capetele sus!* Bucurați-vă căci vine Împăratul și puneți tot ce mai aveți în Banca Cerului. E singura care nu va da faliment! Călăuziți pe copii și faceți-i atenți să muncească cu voi în toate împrejurările, iar partea lor de câștig s'o distribue după lumina dată nouă de Dumnezeu. Fiecare an în viața lor, să fie un prilej de a pricepe că Dumnezeu i-a crescut și că le-a deschis mintea. Să mulțumească cu darul lor micuț! Iar cei bătrâni să încerce pe Domnul. *Incercați, zice Domnul!* Rezultatul: „Ei vor fi ai Mei... Imi vor fi o comoară deosebită, ... voi eu aveam milă de ei, cum are milă un om de fiul său, care-i slujește“. Maleahi 3, 17.

Fie, ca Spiritul Sfânt, făgăduit, să crească inimile noastre în bucuria „de a face tot mai mult, pentru încheierea lucrării și salvarea

and anul: 1929 cu 1930.

Materiale pe trimestru						Silița la studiu			Darurile			
ni	Lecțiuni pt. copii	Curierul Misionar	Schife de colorat	Ilustrații	Rulouri	Studiază zilnic	Vin re- gulat	Botezați	In Sabat :	13 Sabat	Naștere	Incercare
				9	38	106	1127	550	518054	162790		
9	290	722	107	40	17	173	650	432	555667	162862	995	
				14	5	118	389	219	237940	65887		
4	65	265	18	17	7	228	346	295	265953	67207	20	30
					5	237	660	446	202926	50378		
4	89	129	14	6	9	174	712	209	222152	53678	134	
					6	74	247	126	114917	31304	100	
5	138	315		141	6	62	354	182	133042	34991	434	40
				27	11			222	280398	81151	4	
4	51	12		22	9	551	366	343	345949	94448	340	322
						67	213	146	115210	47077		
6	14	47		12	2	111	243	99	112450	39943		

oamenilor, căci iată: „Domnul vine curând, nu va zăbovi“. Ebrei 10, 37.

P. P. Păunescu.

Observație. — Cetiți și explicați — având fiecare Curierul în mână — în Sabatul din săptămâna a 3-a ora după masă, în fiecare lună, articolele referitoare Școlii de Sabat, ca și Mărturiile în legătură cu ea.

Scopul Școlii de Sabat.

Școala de Sabat este o instituție care se poate adapta la un număr infinit de persoane și clase de oameni. Deși slabă și ascunsă la începutul mișcării adventiste, această instituție a devenit puternică în toate țările unde a fost vestită solia îngerului al treilea. Peste tot, fie că ar fi la noi în țară fie că ar fi în câmpurile misionare depărtate, Școala de Sabat nu încetează să joace rolul de pionier. Și este adevărat că ea formează primul pas în organizarea lucrării noastre.

Școala de Sabat se potrivește tuturor vârstelor. Ea este unul din factorii principali necesari formării și întăririi lucrării noastre din orice loc. Influența ei se întinde asupra oricărei faze a soliei. Ea atinge pe membrii izolați și-i pune în contact cu lucrarea noastră ce crește neîncetat. Influența celei mai mari biserici nu se va putea echivala vreodată cu aceea a Școlii de Sabat. Socotiți astăzi tot ceea ce s'a câștigat prin ajutorul Școlii de Sabat, fie în domeniul spiritual sau material, și veți putea prețui atunci valoarea acestei in-

stituții pentru „rămășița“ poporului lui Dumnezeu. Școala de Sabat este cea mai înaltă școală a noastră. Elevii ei se socotesc cu sutele de mii și sunt de toate vârstele, dela copilul ce gungurește până la bătrânul încovoiat de ani. Corpul său didactic cuprinde mii de directori și învățători, cari nu au la îndemână decât un singur manual de clasă: Biblia. În această școală nu sunt nici cursuri preparatorii și nici clase ultime în cari să se împartă diplome, căci oare ar putea elevul să-și termine vreodată studiile? Școala de Sabat se ține în toate limbile și în toate țările depe glob, din regiunile ghețurilor arctice și până în câmpiile arse ale Indiei și în junglile de nepătruns ale Africei.

Următoarele extrase din „Mărturii pentru Școala de Sabat“, arată în mod lămurit însemnătatea pe care o are Școala de Sabat în ochii lui Dumnezeu:

„Scopul Școlii de Sabat ar trebui să fie de a câștiga suflete“.

„Bine condusă, Școala de Sabat este unul

din cele mai mari mijloace de cari Se servește Dumnezeu în a aduce sufletele la cunoașterea adevărului”.

„Școlile noastre de Sabat nu sunt mai puțin decât adunări biblice, și ele pot săvârși cu mult mai mult decât au făcut până acum în ceea ce privește lucrarea de a învăța adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu . . . Influența Școlii de Sabat ar trebui să înobileze și să facă a crește Comunitatea; însă ea nu trebuie niciodată să dăuneze intereselor Comunității”.

„Școala de Sabat ar trebui să fie unul din cele mai importante și mai eficiente mijloace pentru aducerea sufletelor la Hristos”.

Aceste citate însă nu cuprind tot ceea ce s'a scris asupra acestui subiect. Scopul Școlii de Sabat este de a aduce suflete la Hristos și de a favoriza creșterea vieții creștinești. În primul rând, lucrarea Școlii de Sabat este de a salva suflete. Acest scop sfânt ar trebui să fie întotdeauna spiritul în care să se aranjeze fiecare program, în care să se execute fiecare punct al desfășurării Școlii de Sabat. Nimic în Școala de Sabat nu ar trebui făcut fără țintă sau rost. Fiecare lucru cât de mărunț, ar trebui făcut avându-se în vedere scopul Școlii de Sabat.

Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu atât pentru copil cât și pentru bătrân. Perfecta Sa adaptare la toate vârstele și la toate situațiile din viață, este una din dovezile că Biblia este de origine divină. Cuvântul lui Dumnezeu este factorul activ necesar la convertirea păcătosului și la creșterea creștină, și studiul acestui Cuvânt este inima Școlii de Sabat. Bine condusă, Școala de Sabat va avea o repercursiune în fiecare cămin care va fi zilnic hrănit cu Pâinea cerească. Nu poți arunca o privire asupra listei subiectelor și cărților studiate în ultimii ani de adulți și copii, fără să nu fii lovit de lungimea acestei liste. Acel care a studiat în mod credincios lecțiunile săptămânale a putut să învețe mult din Biblie.

Cronica Școlară.

(dela 15 Ianuarie până la 15 Martie.)

Din ce în ce mergem către sfârșitul anului școlar, care vine cu pași foarte grăbiți, și cu cât timpul trece cu atât interesul mai mare între elevi cât și între profesori, fiecare voind să adauge ceva cunoștințelor și educației de până acum.

Interesul cel mare este pentru noua școală care va începe în curând să se clădească, și este un punct de meditare între rândurile elevilor cât și a fraților profesori. Fr. P. J. Gaede, care în acest interval de două luni

mereu a avut de lucru la Brașov, aici a fost mai mult un vizitator. Chiar și în prezent este la Brașov, unde între alte ocupații pe cari le are se ocupă și cu chestiunea școlii.

De multe ori ne vine să spunem cum a spus și Iov: oare dacă primim pe cele bune să nu primim și pe cele rele. Așa este și cu viața noastră aici la școală, mai suferim unele lucruri de care n'am fi bucuroși, cum de exemplu este cazul că sora Gaede nu este în mijlocul nostru din cauza boalei pe care o are și de care suferă. Dânsa este internată într'un sanatoriu din Brașov, unde a avut de suferit o operație, prin care a trecut cu bine. Dar sperăm că în curând va fi bine și va veni din nou în familia școlii de unde a plecat.

Am fost vizitați de fr. Constantin Popescu, președintele Conferinței Muntenia de Vest, dându-ne învățături cum oameni de pretutindeni se interesază de adevăr, și apoi ca un părinte iubitor de familie a sfătuit pe toți copiii (elevii) din Conferința Muntenia Vest, dându-le sfaturi cum să se poarte în viața de școală. Ca mai bun procedeu a luat cazul fiecăruia în parte, pentru a vedea cum stă cu situația financiară din timpul anului școlar. Pentru nevoia de oameni ce se simte la Brașov, am trimis de aici doi elevi și credem că vom mai trimete, imediat ce se va încălzi timpul.

Al doilea vizitator a fost fr. Th. Dresen dela departamentul editurii, aducându-ne frumoase vești și rapoarte din țară cum merge lucrarea și cum oamenii strigă după Cuvântul lui Dumnezeu așa cum spune în Amos 8, 12, 13, fiind doritori a fi învățați din Biblie. Deasemenea a mai dat și frumoase îndemnuri pentru stimularea elevilor de a fi mai activi în lucrul lor.

Cel din urmă vizitator pe care l-am avut a fost Fr. Hermann, bărbat plin de curaj, de entuziasm și de experiențe, dând multă în-sufletire tineretului pentru a fi mai activi, și de a plecă la lucru cu toată convingerea că Dumnezeu este ajutorul lor. În prelegerile pe care le-a ținut s'a referit mai mult la lucrarea din timpul vacanței, și la lucrarea din Săptămâna de Colportaj. Toate orele au fost pline de viață și de entuziasm. În Sabatul dela 21 Martie o parte din tineri au primit insigne „M. V“, și anume numai un număr de 30 de persoane, începând dela clasa cea mai de sus și până la ultima clasă. Ceilalți rămași erau foarte triști, unii au plâns pentru că n'au primit, dar spre încurajare fr. Hermann a spus că va mai trimete și altele pentru cei rămași.

Gh. Gherasse.

O chemare către Tineret.

Dumnezeu dorește ca tineretul să ajungă bărbați capabili, pregătiți pentru nobila Sa lucrare, și în stare de a li se încredința răspunderi. Dumnezeu are nevoie de tineri cu inimi nepătate, puternici și destoinici, și hotărâți a lupta cu bărbăție în luptele ce le stau în față, ca astfel să mărească pe Dumnezeu, și să fie o binecuvântare pentru oameni. Dacă tinerii și-ar face din Biblie studiul lor, potolindu-și dorințele pripite, și ascultând de vocea Creatorului și Mântuitorului lor, ei nu numai că vor avea pace cu Dumnezeu, dar vor constata că s'au ridicat și s'au înnoțit. Este de o importanță veșnică, tinerii mei prieteni, să ascultați de sfaturile din Cuvântul lui Dumnezeu, căci acestea sunt de o valoare de neprețuit pentru voi.

Mă adresez călduros către voi, să fiți înțelepți și să vă gândiți care ar fi urmarea trăirii unei vieți destrăbălate, necondusă de Spiritul lui Dumnezeu. „Nu vă înșelați: Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit. Ce seamănă omul, aceea va și seceră. Cine seamănă în firea lui pământească, va seceră din firea pământească putrezirea“. Gal. 6, 7. Pentru sufletul vostru, pentru Hristos, care S'a dat spre a vă scăpa din pierzare, opriți-vă o clipă în pragul vieții, și gândiți-vă bine la răspunderile, ocaziile și posibilitățile pe cari le aveți. Dumnezeu v'a dat ocazia de a atinge o țintă divină înaltă. Influența voastră poate vorbi despre adevărul lui Dumnezeu; voi puteți fi conlucrători cu Dumnezeu în marea lucrare de mântuire a oamenilor.....

CHEMAT LA UN RANG ÎNALT.

O, fie ca tinerii să poată înțelege rangul înalt la care sunt chemați! Cugetați bine când faceți câte un pas. Incepeți-vă lucrul cu ținte înalte și sfinte, și fiți hotărâți, ca prin puterea harului lui Dumnezeu, să nu vă abateți dela calea dreptății. Dacă începeți să pășiți pe căi greșite, atunci la fiecare pas vă va pândi primejdia și nimicirea, și vă veți rătați tot mai mult de calea adevărului, siguranței, și izbânzei. Aveți nevoie ca mintea să vă fie desvoltată, și forțele morale reînsuflețite, prin puterea divină.

Lucrarea lui Dumnezeu cere cele mai mari eforturi ale întregii ființe, și în multe câmpuri este nevoie de tineri cu adevărat capabili. Este nevoie de tineri cărora să li se poată încredința lucrarea în câmpuri întinse cari acum se găsesc coapte pentru seceriș. Tineri destoinici, cari se vor predă cu totul lui Dum-

nezeu, tineri neruinați de vici și destrăbălări, vor atinge izbânda, și vor fi făcuți în stare a săvârși o mare lucrare pentru Dumnezeu. Fie ca tinerii să ia seama la îndemnuri, și să fie cu mintea clară.

Cât de mulți tineri și-au risipit în nebunii și necugetări, puterea dată lor de Dumnezeu! Câte povestiri dureroase îmi amintesc despre tineri cari au ajuns simple ruini ale societății, atât din punct de vedere mintal și moral, cât și din cel fizic, din pricina lăsării în voia obiceiurilor vicioase! Corpurile lor sunt distruse, vieța lor în cea mai mare parte ruinată, din pricina îngăduirii plăcerilor desfrâului.

Mă adresez călduros către voi, tinerilor nepăsători de astăzi, spre a vă trezi și schimba, și a deveni lucrători împreună cu Dumnezeu. Fie, ca studiul vostru în toată vieța să vă fie fericirea și mântuirea altora. Și dacă cereți ajutor dela Dumnezeu, puterea Sa lucrând în voi va zădărnici eforturile protivnice, și voi veți deveni sfințiți prin adevăr. Păcatul este în mod alarmant covârșitor între tinerii de azi, dar puneți-vă ținta de a face tot cecece puteți spre a salva suflete din puterea lui Satana.

FIȚI PURTATORI DE LUMINA.

Duceți lumina oriunde mergeți; arătați că sunteți hotărâți în ținta pe care o urmăriți, și că nu sunteți o persoană nehotărâtă, ușor influențabilă de argumentările tovarășilor rele. Nu îngăduiți o aprobare pripită a sfaturilor aceluia cari necinstesc pe Dumnezeu, ci mai curând căutați să schimbați, întoarceți, și salvați suflete dela rău.

Rugați-vă, și stăruiti în bunăvoință și umilință față de acei cari se împotrivesc. Un suflet salvat din greșeli, și adus sub steagul lui Hristos, va produce bucurie în ceruri, și va pune o stea pe coroana bucuriei voastre. Un suflet salvat, prin influența sa evlavioasă, va aduce și pe alte suflete la cunoștința mântuirii, și astfel lucrarea va fi înmulțită, și numai ziua de judecată va desvălu mărimea lucrării făcute.

Să nu ezitați de a lucra pentru Domnul, zicând că nu puteți face decât prea puțin. Faceți puținul vostru cu credincioșie; căci Dumnezeu va fi cu voi în eforturile voastre. El va scrie numele vostru în cartea de viață ca fiind demni să intrați în bucuria Domnului. Să ne rugăm stăruitor Domnului să scoată lucrători, căci câmpurile sunt albe pentru seceriș; secerișul este mare, dar lucrătorii puțini...

NUTRIȚI PLANURI MARI.

Tinerii ar trebui să aibă idei largi, planuri înțelepte, spre a folosi cât mai mult ocaziile ce li se prezintă, și a avea însuflețirea și curajul care mână pe apostoli. Ioan zice: „V'am scris, tinerilor, fiindcă sunteți tari, și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi, și ați biruit pe cel rău“. Înaintea tinerilor este prezentat un stindard înălțat, și Dumnezeu îi invită să intre într-o reală activitate pentru El. Tinerii devotați cari doresc să fie învățați în școala lui Hristos, pot săvârși o mare lucrare pentru Domnul, numai dacă vor lua aminte la porunca Căpitanului, care răsună până în zilele noastre: „Fiți oameni, întăriți-vă!“

Voi trebuie să fiți bărbați cari să umble umili cu Dumnezeu, cari să stea înaintea Lui în simțământul că Dumnezeu va adus la desăvârșire, liberi de necurățenie, liberi de orice mândrie a sensualității care corupe veacul acesta. Voi trebuie să fiți bărbați cari să înlăture orice falsitate și răutate, cari să stărue a rămâne credincioși și viteji, ținând sus stindardul însângerat al Prințului Emanuel. Talentele voastre vor crește pe măsură ce le veți folosi pentru Domnul Isus, și ele vor fi foarte mult prețuite de El, care le-a răscumpărat cu un preț infinit. Nu vă așezați jos, neglijând a face vreun lucru, simplu poate din pricină că nu puteți face vreun lucru mare, dar orice găsește mâinile voastre să facă, faceți din inimă și cu toată puterea.....

CHEMAREA DE INROLARE.

Hristos cheamă pe tineri să se înroleze sub stindardul Său, și să ducă steagul crucii în lume. Biserica dorește ajutorul tinerilor cari să ducă în lume o mărturie plină de curaj, și cari, cu zelul lor arzător, să însuflețească pe poporul moleșit al lui Dumnezeu, și astfel să mărească puterea bisericii în lume. Este nevoie de tineri cari să se împotrivescă curentului lumesc, și să ridice un glas de avertizare contra lui, făcând primul pas în ce privește lupta contra imoralității și vișului.

Dar mai întâiu, tinerii cari vor să slujească lui Dumnezeu, și să se consacre lucrării Lui, trebuie să curețe templul sufletului lor de orice necurățenie, și să întroneze pe Hristos în inimă; atunci ei vor fi în stare să depună energie în eforturile lor creștine, și vor da pe față un zel entuziast în străduința de a împacă pe oameni cu Hristos. Tinerii noștri oare nu vor răspunde la invitația lui Hristos, zicând: „Iată-mă; trimete-mă“? Tinerilor, strângeți-vă în jurul frontului, și fiți lucrători împreună cu Hristos, continuând lucrarea de

acolo de unde a lăsat-o El, și ducând-o la bun sfârșit. — „Messages to Young People“, E. G. White, pp. 21—25.

Spre știință.

Cu bucurie ținem să facem cunoscut fraților noștri, că conducerea Uniunii noastre, cu începere dela 1 Aprilie a. c., și-a mutat sediul în frumosul oraș Brașov, Strada Ciocrac No. 2.

Bucureștiul, rămâne centrul vechei noastre Conferințe Muntenia Vest, sub conducerea fratelui C. Popescu.

Pentru înlesnirea legăturilor noastre cu autoritățile, fratele Ștefan Demetrescu a rămas cu biroul în București IV, Str. Mitropolitul Ghenadie Petrescu No. 116. (fost Labirint.) Odată cu aceasta ținem să aducem la cunoștința fraților că toți ceilalți slujbași ai Uniunii s'au mutat la Brașov.

Pentru înlesnirea operațiunilor referitoare libertății cultului, fiecare Comunitate își va adresa cererile sale Secretarilor Libertății Cultului din Conferințele respective, Secretari aleși pentru anul 1931 în persoanele următorilor frați Președinți: C. Popescu, pentru Muntenia Vest, D. Făurescu, pentru Muntenia Est, C. Florescu, pentru Moldova Sud, I. Stănescu, pentru Moldova Nord, I. Bauer, pentru Transilvania, și Kelemenn, pentru Banat-Crișana.

Acești frați se vor pune în legătură cu fr. Demetrescu pentru orice chestiune, care urmează să fie soluționată la Ministerele din București.

Rapoartele ce s'au întocmit, se vor completa de presbiteri și se vor înainta numiților frați în fiecare trimestru — *direct Conferințelor*.

Uniunea speră, că fiind de acum într'un oraș central, va putea mai ușor să folosească fiecărei Conferințe în parte; făcându-se de folos și Școlii noastre, care este chemată să formeze tineretul nostru pentru înalta misiune de a deveni lucrători cu Hristos, în vederea salvării și pregătirii multor suflete pentru Impărăția lui Dumnezeu.

COMITETUL UNIUNII A. Z. Ș.

Str. Ciocrac No. 2.

Brașov.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.
București IV.

Indrumări și explicațiuni pentru Congresul Tineretului.

Neavând posibilitatea de a scrie tuturor din Conferințe și Comunități, cari au conducerea Tineretului, publicăm în „Curierul Misionar” toate indrumările și explicațiunile cu privire la Congresul Tineretului. Vă rugăm să cetiți următoarele și să le executați în câmpul Dvs. și în Comunități.

1. Precum am publicat într'un număr precedent al acestei reviste, Comitetul Uniunii a hotărât, ca dela 30 Iunie până al 6 Iulie a. c. să aibă loc un Congres al Tineretului la Brașov. La acest Congres invităm pe toți tinerii noștri — adică Tineretul — din întreaga Uniune. Pot veni la acest Congres și acei tineri, cari sunt prieteni de adevăr, fie că părinții lor sunt în credință sau nu. Bine înțeles, că pot veni și frații și surorii mai în etate, dacă vor avea plăcere. După cum însă indică deja titlul, acest Congres se ține în primul rând pentru Tineret.

2. Această hotărâre și invitație, precum și aceste indrumări ar trebui să fie publicate sau cetite în mod oficial cât se poate de curând în adunare publică în ziua Sabatului. Acest lucru să-l facă predicatorul sau presbiterul.

3. Cine vine la Congres, vine pe propria sa cheltuială.

4. Brașovul fiind stațiune climaterică, ne vom bucura pe C. F. R. de reducere de 50%. La stațiunea de plecare se cumpără un bilet pentru Brașov, care însă nu se predă portarului la sosire, ci se păstrează. Cu același bilet se poate face călătoria înapoi fără a mai plăti nimic, însă biletul trebuie vizat la plecare din Brașov, la Cassă.

5. Pentru încvartiruire va îngriji Comitetul însărcinat cu pregătirile pentru buna reușită a acestui Congres. Fiind foarte greu a procura cvartir pentru așa mulți, și afară de aceea trebuind să nu fie prea scump, ne vom îngriji să căutăm cvartire în masă, în grupe, și familiare. Prevedem că vor fi unii, pentru cari nu vom putea găsi cvartir la frați sau în altă parte gratis, și cari deci vor fi nevoiți să plătească ceva pentru locuință. Bine înțeles, că ne vom da cea mai mare osteneală pentru a face toate așa cum este mai estin. Astfel de cvartire vor costa pentru ti dela 10 la 100 Lei. În cvartir în masă vor primi loc gratuit numai cei absolut lipsiți de mijloace.

6. Pentru mâncare trebuie să se îngrijească fiecare singur, și să plătească. Se poate cumpăra la Brașov pâine de casă foarte bună, brânză și alte lucruri, și nu prea scumpe. Ne vom îngriji, ca un restaurant să gătească ceva mâncare caldă și estină, pentru ca acei ce doresc, să poată mânca acolo. Cine vrea să-și aducă mâncare de acasă, o poate face foarte bine.

7. Dacă nu au posibilitate toți tinerii să vină la Congres, atunci s'ar putea ca Cercul Tinerimii sau Comunitatea să ajute pe unul sau doi tineri vrednici, din cassele lor, sau printr'o colecție specială, pentru ca să aibă posibilitatea să vină la Congres. Dorim, ca fiecare Comunitate să aibă cel puțin pe cineva ca delegat la Congres. În cazul că Dirigintele Tineretului nu are posibilitatea, atunci el ar trebui să fie ajutat în felul amintit.

8. Având în vedere că trebuie să ne îngrijim de cvartir, trebuie să știm de mai înainte, cam câți tineri vor veni la Congres. De aceea vă rugăm să comunicați acest lucru cât de grabnic Tineretului și Comunității, pentru ca acei cari doresc să vină, să ne poată înștiința. Dirigintele Tineretului să scrie numele tuturor persoanelor cari vor veni, pe o listă.

(Unde nu este diriginte a Tineretului, presbiterul să facă acest lucru.) Această listă se va trimite Secretarului Conferinței, pentru Tineret, INSA NU MAI TARZIU DE 10 MAIU. Această listă să conțină următoarele:

Numele Comunitatea
Frate sau soră Prieten sau prietenă
Poate plăti pentru locuință Lei

Secretarii Conferințelor compun o asemenea listă pentru toată Conferința lor, pe care o vor trimite până pe ziua de 24 Maiu la Uniune.

9. Cine vine la Congresul Tineretului, să aducă cu sine actele sale de identitate.

10. Cu privire la călătorie, va fi bine dacă Secretarul Tineretului în Conferință, împreună cu Președintele Conferinței ar hotărâ o gară centrală, unde să se adune la un timp hotărât Tinerii din Conferința respectivă, cari călătoresc la Congres. De aci ar plecă toți împreună sub conducerea fratelui Secretar de Departamente sau a unui alt frate destoinic, spre Brașov. Și în cazul când vin în grupe mai mari, să fie ales un conducător de grupă, sub care conducere vor călători. În tot timpul Congresului vom avea o asemenea organizație. Secretarul Conferinței va fi conducătorul Tineretului din Conferința sa, iar toți vor fi împărțiți din nou în grupe mai mici, cari vor avea fiecare câte un conducător de grupă. Dumnezeu este un Dumnezeu al ordinii și noi fiind urmașii Lui, trebuie să fim la fel. La gară vor fi câțiva frați pentru primirea celor cari vor veni la Congres.

11. Timpul Congresului va fi împărțit într'un program interesant și bogat. (Acest program va fi publicat la timp). Pe lângă studii și învățături spirituale vom avea și producții deosebite muzicale. Dorim de aceea, ca tineretul nostru din diferite ținuturi să învețe în limba lui maternă câte una sau două cântări, cari pot fi cântate la o ocazie potrivită.

12. La fel dorim, ca surorile sau prietenile noastre tinere să aducă costumele lor naționale. Adevărul a pătruns la toate națiunile, ceace vrem să vedem și dovedim și în felul acesta.

13. Avem planul ca să facem o excursie. Această excursie va fi bine înțeles sub o bună conducere. Rugăm deci pe frații Secretari la Departamente, ca să facă o mică placardă cu dimensiunile 55/40 cm., pe care să fie scris frumos cu litere mari, de exemplu:

Misionari Voluntari

d i n

Muntenia

Cu aceste placarde nu ne vom ține după Conferințe, ci după provincii, și deci se va scrie cuvântul: Muntenia, Oltenia, Moldova, Basarabia, Bucovina, Transilvania, Banat, Crișana, Maramureș, Dobrogea, etc.

14. Prima adunare va avea loc Marți seara, 30 Iunie. Congresul propriu zis va începe la 1 Iulie, Miercuri dimineața. Dacă nu plouă, Duminecă 5 Iulie dim. va fi o excursie generală cu un serviciu divin pe câmp. Luni 6 Iulie, după terminarea Congresului, se va oferi ocazie Tineretului nostru, dacă timpul va fi favorabil pentru a vizita unele locuri istorice din împrejurimea Brașovului, ceace însemnează totodată o călătorie de studii. Și pentru această excursie vom avea conducători potriviți.

15. Vizitarea Congresului este liberă pentru fiecare tânăr sau bătrân, însă totuș este bine să fie aleși delegați, și anume unul pentru fiecare Cerc al

Tineretului, și așa mai departe pentru fiecare 10 membri un altul, unde sunt mai mulți membri. Acești delegați vor fi anunțați separat și Secretarul Departamentelor va face o listă separată pentru delegați, care va fi trimisă Departamentului Tineretului la Uniune.

16. Cercurile Misionarilor Voluntari sunt rugate să consacre Sabatul din 16 Maiu ca un Sabat deosebit de rugăciune și consacrare, pentru a ruga pe bunul Dumnezeu și Ajutor, să ne fie milos spre a primi libertate din partea autorităților pentru ținerea Congresului, și pentru ca să putem face toate pregătirile, ca acest Congres să fie încoronat cu succes.

Secretarul Dep. M. V. din Uniune.
P. H. Hermann

O călătorie pe apă timp de 32 de zile.

(Urmare și sfârșit.)

27 Iunie, 1930.

„PORTUL MOMBASA“.

La ora șapte dimineața am ajuns în „Mombasa“ port englez în Africa, pe Oceanul Indian. Mombasa e un port mare unde se opresc diferite vapoare, din multe țări. Docurile sunt imense și pline de mărfuri. Un aspect curios se prezintă ochilor. O mulțime mare de Africani și Indieni se află pe chei, și la sosirea vaporului nostru încep să rădă și să scoată strigăte. Care eră cauza nu știu. Ei sunt îmbrăcați mai bine ca cei din portul „Djibuti“, cari erau îmbrăcați numai pe jumătate. Pretutindeni se vorbește numai limba engleză, fapt care mă împiedecă de a afla prea multe lucruri.

O VIZITA IN CARTIERUL INDIENILOR.

Ne hotărîm să facem o vizită în oraș. Zis și făcut. Intrucât orașul se află la o distanță de 3 km., iar fetița e schioapă din cauza piciorului taiat, am fost nevoiți să luăm o mașină. Am rugat pe șofer să ne dea câteva lămuriri pe unde trecem. La fel ca și în portul Djibuti. Orașul-port Mombasa e divizat în două părți:

a) *Partea europenilor* și b) *Partea indienilor*. În treacăt am vizitat sau mai bine zis am văzut: *Oficiul Poștal; Banca; Hotelul, localul autorităților engleze, Poliția și biserica indiană*. Alee, pomi, și case frumoase în partea europenilor. După aceea am intrat în cartierul locuit de Indieni. În acest cartier nu locuiesc numai Indieni, ci și Arabi, indigeni, etc. Li zice însă cartierul indienilor din cauză că majoritatea sunt Indieni. Acest port are populația formată din: Europeni, Indieni, Arabi, Africani, etc. Indienii și indigenii se uită curioși la noi ca și când ar vrea să ne spună: „Vă cunoașteți că nu sunteți de prin aceste locuri“. Observăm bărbați cu urechile găurite, pe unde poți băga două degete deodată; de sigur unde au fost atârinate belciugele și cerceii altădată, iar femeile cu cercei în nas și urechi. Au și ei diferite prăvălii, ca: cărciumi, manufactură, cafenele, etc.; însă nu tocmai în stilul european. Mergând mai departe ne oprim în fața pieții de fructe ca s'o vizităm. Indienii și Arabii cu diferite fructe orientale ne îmbie mereu ca să cumpărăm. Am voi să cumpărăm ceva fructe, dar par'că nu-ți convine să mănânci ceva din mâna negrilor,

totuș cred că o să ne obișnuim foarte bine dacă n'avem încotro. Chestiunea principală este ca să ai ce să mănânci, fie că cumperi dela albi sau dela negri. Vis-à-vis se află măcelăria, și fiindcă nu e departe de noi o vizităm. La intrare te izbește un miros nu tocmai plăcut. Carne multă de tot; de vacă, de oaie, poate și de cal; nu știu însă sigur. Indienii și indigenii se uită la noi politicoși crezând că poate voim să cumpărăm ceva. Limba oficială este engleza. Ca bani în circulație e moneda engleză.

În sfârșit ne hotărîm a ne înapoia spre casă, adică la vapor, și în mersul nostru observăm mereu pe trecători. La ora 11,45 clopoțelul anunță plecarea, iar la ora 12 din zi, vaporul își pornește cursa spre portul „Darem-es-Salam“. Ieșind din port se văd poziții foarte frumoase; plantații diferite, case de ale europenilor și de ale indigenilor. Încetul cu încetul ne avântăm din nou în largul Oceanului, iar peste două ore dela plecarea noastră nu mai vedem decât apa și cerul. „Înainte și iară înainte“ e deviza multora, deci cu atât mai mult a noastră.

28 Iunie, 1930.

La ora 9,35 ajungem în portul „Darem-es-Salam-es“. Cutoatecă ne pusesem în gând să facem o vizită și în acest port, totuș nu s'a putut. La sosirea noastră a venit medicul și poliția portului, spunând că nimeni nu se poate da jos din cauza unei boli ce bântue în oraș — *variola*. Cei cari se dau jos trebuie să facă mai multe zile de carantină. Situația prezentându-se în felul acesta, am renunțat la orice vizită. La ora 12 vaporul pornește mai departe spre portul „Zanzibar“.

„ZANZIBAR“ UN CENTRU AL COMERȚULUI CU SCLAVI.

În aceeași zi seara, la orele 18,30 p. m. sosim în Zanzibar, port englez în Africa, pe Oceanul Indian. Vaporul își anunță intrarea în port, prin trei fluierături puternice. Portul are poziție frumoasă. Clădiri frumoase, grădini cu pomii, ca: banani, portocali, palmieri, etc. În jurul portului se văd păduri mari. Cinevă a spus că acolo s'ar afla fiare sălbatice. În Zanzibar se află și reședința Sultanului. După câteva minute dela sosirea vaporului, vin și autoritățile portului pentru anunțarea oficială. După prezentarea oficială, se dă voie arabilor și indienilor ca să vină cu diferite mărfuri, spre a le vinde pasagerilor

ca: mărgele, cercei, brațări de mână, elefanți, cum și alte multe. Uni pasageri debarcă iar alții se imbarcă pentru Madagascar.

„Zanzibar“ mai înainte era un centru al comerțului cu sclavi, între Africa și India. Indienii aduceau diferite mărfuri, iar la plecare duceau cu ei sute de Africani ca sclavi. Copiii rămăneau orfani de părinți, iar părinții își pierdeau odraslele lor. Zeci și sute de familii erau distruse în felul acesta de către vânzătorii de carne. Partea lor era maltrătarile și biciuirile grozave. Mulți dintre ei își pierdeau viața în chinuri grozave. Și când te gândești că sclavia păcatului e și mai teribilă decât aceasta, — întrucât Satana răpește oamenii și viața a-cesta și cea viitoare, — ce putem spune? Câtă iubire și zel trebuie să depunem pentru a smulge pe oameni de sub robia păcatului?!!

29—30 Iunie, 1930.

Din nou suntem atacați de răul de mare, care ne torturează fără milă. Un vânt puternic suflă, din care cauză se produc valuri mari iar vaporul își continua mersul cu mare greutate.

1 Iulie, 1930.

INSULELE COMORE.

Vedem din nou munți și coline. Când vaporul stă pe loc noi ne simțim foarte bine. Primim oaspeți de pe insulă; europenii vin să mai guste câte un aperitiv pe vapor, iar indigenii vin să vândă: banane, portocale, cocos, și altele. Bananele le-am cumpărat cu 15 bani bucata, portocalele cu 10 bani, iar cocosul cu 3 lei bucata, vorbesc în bani românești.

La ora 13 p. m. vaporul pornește spre portul „Majunga“ primul port francez pe Insula Madagascar, la care se opresc vapoarele venind din spre Europa. Ne simțim foarte bucueroși că în curând vom călca pe pământul Malgașilor.

3 Iulie, 1930.

PE PAMANTUL MALGAȘILOR.

Joi 3 Iulie am sosit în Majunga, port francez pe insula Madagascar. Mare bucurie și mare recunoștință față de Dumnezeu, că ne-a ajutat să călcăm cu piciorul pe pământul malgașilor. Cutoatecă n'am ajuns la sfârșitul călătoriei noastre, întrucât mai avem 5 zile de mers cu vaporul până la Tamatave, portul unde trebuie să debarcăm, totuși, mulțumim lui Dumnezeu că El a ascultat rugăciunile noastre și ale fraților noștri. Tocmai mă pregătam să părăsesc vaporul pentru câteva ore, spre a mă duce în port să fac o vizită, gândindu-mă că poate mai târziu va fi nevoie să-l vizitez și îmi va prinde bine dacă îl cunosc mai dinainte; când primesc o scrisoare din Tananarive capitala Madagascarului. Mare a fost bucuria când am văzut că scrisoarea este din partea fratelui Bureau, directorul misiunii adventiste din Madagascar. Inșă bucuria a fost și mai mare spunându-mi că avem frați în Majunga, și că dacă pot să-i vizitez n'ar strică. Vă închipuiți acuma ce bucurie am avut când am auzit că avem frați în acest port și că voi avea ocazia de a face prima vizită la frații malgași.

PRIMA VIZITA LA FRAȚII MALGAȘI.

După ce am primit scrisoarea am plecat de îndată în port. M'am plimbat puțin prin oraș ca să fac cunoștință cu el, și în treacăt am văzut: 1) Muzica militară compusă din malgași, care cântă foarte frumos, pregătindu-se pentru o serbare ce urmă să aibă loc între orele 10—11 a. m. Serbarea se făcea cu ocazia lansării unui submarin francez în apă, pen-

tru prima oară; 2) Biblioteca Garnizoanei; 3) Administrația orașului; 4) Consulatul Britanic; 5) Grădina publică; 6) Piața; 7) Tribunalul cu deviza: La loi pour tous; adică, Legea pentru toți.

După aceasta m'am îndreptat cu nerăbdare spre cântierul indigenilor, unde se aflau frații noștri malgași. După indicațiile date de fr. Bureau am găsit ușor, întrebând pe trecători. În primul rând am găsit pe un prieten de adevăr care știă puțin franțuzește, și care mi-a servit de traducător în limba malgasă. Impreună cu el am vizitat pe ceilalți frați, care s'au bucurat foarte când m'au văzut. Deși nu puteau să vorbească cu mine decât prin traducător, totuși, trăsăturile feții arată, că în sufletul lor se produce o mare bucurie că au ajuns acel timp, când puteau să vadă pe acel despre care au auzit și l-au așteptat de mult timp. Am vorbit cu ei, ne-am rugat împreună, spunându-le că după câteva luni n'o să mai am nevoie de traducător întrucât voiuri vorbi în limba malgasă. Intre frații din Majunga se află și un colportor, căruia i-am făcut și o vizită.

Ei au crezut și au sperat că eu mă voi stabili în Majunga, spunându-mi că e mare interes în localitate cât și în satele vecine. M'au întrebat dacă am familie, copii, etc.; le-am răspuns că familia mea se află pe vapor. Atunci ei și-au exprimat dorința să vadă și să salute familia mea, și că vor veni cu mine la vapor. Zis și făcut. Au venit la vapor cinci persoane. Când am anunțat soția că am găsit pe frații malgași, și că au venit s'o vizitez, s'a bucurat foarte. Nu mai puțin s'au bucurat și frații când au văzut pe soția și fițița noastră. Ne-am bucurat împreună aproape o oră, după care frații au plecat satisfăcuți.

8 Iulie, 1930.

DEBARCAREA DEPE VAPOR.

În sfârșit, cu ajutorul lui Dumnezeu, am sosit în portul Tamatava unde trebuie să facem debarcarea. Mare bucurie am avut când am văzut că suntem așteptați de către frații Long, misionar în Tamatava, cum și de mai mulți frați și prieteni de adevăr, malgași.

9 Iulie, 1930.

Noi am sosit Marți, iar Miercuri după amiaza am avut o adunare interesantă unde am vorbit pentru prima oară în limba franceză cu traducere în limba malgasă.

Afară de frații și surorile malgași, au luat parte și ascultători malgași, cari s'au bucurat foarte mult de sosirea primului misionar român. La sfârșitul adunării am dat mâna cu fiecare în parte, despărțindu-ne plini de bucurie.

10 Iulie, 1930.

Joi dimineața la orele 5,15 am luat trenul spre Tananarive, capitala insulei Madagascar, ajungând seara la orele 7,50. Această călătorie cu trenul a fost foarte interesantă. Începând dela portul Tamatave, trenul merge tot suind până în capitală, care se află la 1.500 m. deasupra nivelului mării. În mers vedem coline, dealuri mari, văi etc., apoi vedem mulți banani care cresc nesemănați și neingrijiți. La jumătatea distanței între Tamatave și Tananarive, la ora 12 din zi, trenul se oprește 45 de minute la o gară-restaurant, unde pasagerii se dau jos și mănâncă. Întrucât terenul e foarte accidentat din cauza dealurilor și văilor, a trebuit ca să se lucreze la această linie ferată 15 ani de zile. Redau aici câteva nume: de gări, Ambila-Lemaitso; Brikaville; Anivorano; Ambal-Aharaka; Fanovana. În gara Tananarive am

fost întâmpinați de către frații misionari: Bureau și Benezech, împreună cu soțiile lor.

12 Iulie, 1930.

PRIMUL SABAT PETRECUT IN MADAGASCAR.

Vizitarea Comunităților: *Manjakaaray, Anosibé, Tsararay.* - În sâmbătă, înainte și după amiază am vizitat două Comunități malgăse, unde le-am adus la cunoștință diferite lucruri îmbucurătoare despre lucrarea lui Dumnezeu din România. Bătrânul adunării s'a ridicat și a zis: „Mulțumesc lui Dumnezeu, conducerii Diviziunii, și conducerii Uniunii Române, cum și tuturor fraților, pentru că ne-a mai trimis un nou misionar ca să ne vestească solia ingerului al treilea. Ne bucurăm foarte mult și rugăm pe fratele Tolici să transmită din partea noastră fraților noștri din România, mulțumirile și salutările noastre cordiale. Voim ca cu toții să vestim revenirea Domnului Hristos, revenire care e foarte aproape, să ne pregătim pe noi înșine ca astfel să putem spune când Domnul Isus va veni”. „Iată Dumnezeu nostru... vine să ne mântuie...” Isa. 25, 9.

13 Iulie, 1930.

Duminecă 13 Iulie am vizitat altă adunare. Mulțumim lui Dumnezeu că ne-a ajutat și am ajuns la sfârșitul călătoriei noastre. În Madagascar e o mare lucrare de făcut. Multe suflete zac în întunecul păcatului neștiind nimic despre Mântuitorul Lumii, și nici având vreo speranță despre Impărăția veșnică care este foarte aproape. Conform programului întocmit de conducerea misiunii, pe ziua de 28 Iulie vom începe studiul și învățarea limbii malgăse. Așteptăm să mai primim încă alte ajutoare din România. Vă rog nu uitați în rugăciunile dvs. insula Madagascar.

Mai târziu voi trimite și alte rapoarte.

C. TOLICI

Misionar român A. Z. Ș. în Madagascar.

Pentru Congres.

În dorința de a alcătui o orchestră care să cânte la producțiile muzicale cu ocazia Congresului Tineretului ce se va ține la Brașov, între 30 Iunie și 6 Iulie, se adresează un apel către toți frații și prietenii de adevăr cari cântă la vreun instrument, și cari doresc să facă parte din orchestra Congresului, să se adreseze fratelui V. Florescu, București IV, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu No. 116, răspunzând la următoarele întrebări:

Cum se numește? Din ce Comunitate face parte? La ce instrument cântă? De cât timp cântă? Ce studii are?

Vă rugăm ca răspunsurile la aceste întrebări să fie trimise cât mai neîntârziat fratelui V. Florescu pe adresa amintită, pentru a vi se putea trimite partiturile bucăților ce vor fi de executat.

P. P. Hermann.

Dumnezeu ascultă rugăciunea Paulinei.

Misionarul F. M. Trummer trimete o experiență a unei credincioase din Medellin, Colombia, care are următorul conținut:

„De trei luni Paulina suferă de sciatică, ajungând la un moment dat să nu-și mai poată folosi un picior, iar celălalt se îndoiește și degetele i se trăsese în sus, astfel încât nu mai eră speranță că va mai putea merge vreodată. Noi am aprovizionat-o cu hrană și cu alte lucruri necesare.

„Între timp a fost trimis la ea un om, care i-a spus că dânsa va fi primită într'un spital unde va fi îngrijită pe deplin gratuit, dacă va părăsi religiunea ei.

„Eu am un Părinte milos în cer, un Dumnezeu mare care poate tămădui”, a răspuns ea, și eu îi voi ruga să mă vindece. Eu am ferma credință, că după trei zile voi trece pe lângă casa D-voastră spre a vă arăta că sunt sănătoasă”.

Ea s'a ridicat apoi în pat și îngenuchid pe pernele ei, s'a rugat: „O Dumnezeule milos și îndurător, viu la Tine să te implor ca să mă auzi pe mine, copila Ta. Tu ai putere asupra tuturor lucrurilor. Eu Te rog să mă vindeci, pentru ca să arăt acestui bărbat, cât și altora că Tu ești adevăratul Dumnezeu în cer. Eu Te rog să dovedești puterea Ta și să-mi dai această favoare prețioasă în numele scumpului Tău Fiu. Amin”.

„Noaptea s'a deșteptat și a simțit că numai avea nici o durere în picior. Ia l-a putut mișca tot așa de bine ca și pe celălalt. Apoi a pipăit partea bolnavă a celuilalt picior și iată că și acesta se însănătoșise. Degetele erau iarăși bine. Apoi s'a sculat și a constatat că putea să folosească amândouă picioarele. Domnul o vindecase. Îngenuchind ea a mulțumit lui Dumnezeu pentru puterea Sa vindecătoare.

„După amiază Paulina a împlinit făgăduința pe care o dăduse în ziua trecută vizitatorului ei. Cutoatecă eră cu două zile mai înainte decât îi promisese, totuși l-a vizitat spre a-i arăta că eră pe deplin sănătoasă, și apoi a plecat pe jos în oraș, parcurgând astfel o distanță bună. Inima ei este plină de bucurie și recunoștință și ea spune tuturor cât de bun este Domnul.

SECRETAR-STENOGRAF

Circa 100 cuvinte pe minut, posedând româna, germana, engleza: traduceri și corespondență, caută post. Pretențiuni modeste. A se adresa la Redacție.